

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/137/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318010223
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2318010223.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Jána Mihala, v trestnej veci T. B., nar. XX.XX.XXXX, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 11.07.2018, č. k. 9Nt/4/2018, na neverejnom zasadnutí dňa 18.10.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného T. B., nar. XX.X.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Galanta uznesením zo dňa 11.07.2018, č. k. 9Nt/4/2018 rozhodol, že podľa § 470 ods. 1 Tr. poriadku s poukazom na § 92 ods. 1 písm. b) Tr. zákona žiadosť odsúdeného T. B. o zahľadenie odsúdenia vo veci Okresného súdu Galanta, sp. zn. 1T/53/2008, zamietla.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že pri posudzovaní splnenia podmienok pre zahľadenie odsúdenia Okresným súdom Galanta sp. zn. 1T/53/2008 dospel k záveru, že rozhodné obdobie pre posúdenie splnenia podmienok na zahľadenie odsúdenia v tomto prípade predstavuje dobu 5 rokov a začalo plynúť dňom vykonania uloženého trestu, teda dňom 16.8.2011. Súd mal z odpisu z registra trestov odsúdeného, z vyžiadaných správ a z lustrácií za preukázané, že odsúdený spáchal v dňoch 17.2.2012, 26.3.2012, 12.12.2012, 29.1.2013, 4.8.2013, 9.3.2014 a 21.3.2014 trestné činy, za ktoré bol právoplatne odsúdený, a teda možno konštatovať, že od vykonania uloženého trestu, ktorý žiada zahladiť, nevedol nepretržite po dobu najmenej päť rokov riadny život. Naopak, je nepochybné, že odsúdený sa opakovane dopúšťal druhovo rovnakej trestnej činnosti majetkovej a násilnej povahy ani nie rok po vykonaní uloženého trestu.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, v ktorej namietal, že z výkonu trestu bol dňa 16.08.2011 podmiennečne prepustený Okresným súdom Trnava sp. zn. 6PP/71/2011, kde mu bola uložená skúšobná doba v trvaní 3 roky, pričom počas plynutia skúšobnej doby sa osvedčil.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Krajský súd v Trnave, ako súd rozhodujúci o sťažnosti odsúdeného proti napadnutému uzneseniu podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku uznesenia, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

Predmetom konania na prvostupňovom súde bol návrh odsúdeného zo dňa 05.02.2018, ktorým sa domáhal zahladenia svojho odsúdenia vykonaného Okresným súdom Galanta v konaní vedenom pod spisovou značkou 1T/53/2008.

Prvostupňový súd po podaní tohto návrhu vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, potrebnom na spravodlivé rozhodnutie vo veci. Z vykonaného dokazovania vyplynuli skutočnosti relevantné pre rozhodnutie súdu, ktoré prvostupňový súd uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia. Podľa názoru sťažnostného súdu zistil prvostupňový súd v tomto smere skutkový stav správne a z tohto vyvodil aj správne a zákonné právne závery.

Prvostupňový súd skúmal, v zmysle § 92 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, či odsúdený viedol po výkone trestu odňatia slobody riadny život nepretržite po dobu najmenej 5 rokov.

Z vykonaného dokazovania potom bez akýchkoľvek pochybností vyplynulo, že odsúdený v tomto období, teda po vykonaní uloženého trestu odňatia slobody, sa dopustil spáchania viacerých trestných činov, ako i priestupkov, za ktoré bol postihnutý, respektíve odsúdený tak, ako je to uvedené v odôvodnení napadnutého uznesenia. Na túto časť odôvodnenia napadnutého uznesenia sťažnostný súd odkazuje, bez potreby jeho opakovania, nakoľko je vecne správne a obsahovo vyčerpávajúce.

Sťažnostnému súdu tak nezostáva konštatovať iné, len že prvostupňový súd správne vyhodnotil správanie sa odsúdeného po skončení výkonu trestu odňatia slobody, teda, že nevedol riadny život. Protiprávna činnosť odsúdeného v sledovanom období, ktorá vyústila do jeho odsúdenia za úmyselnú trestnú činnosť, respektíve do postihu v priestupkovom konaní, je v priamom rozpore s obsahom pojmu viesť riadny život. Pre nesplnenie tejto zákonnej podmienky preto súd nemohol žiadosti odsúdeného o zahladenie odsúdenia vyhovieť a správne rozhodol o jej zamietnutí.

Vo vzťahu k sťažnostnej námietky odsúdeného, sťažnostný súd uvádza, že osvedčenie sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody automaticky neznamená, že sa na odsúdeného hľadí, ako keby nebol odsúdený. Zahladenie odsúdenia a osvedčenie sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia sú dva rozdielne inštitúty. Napriek skutočnosti, že sa odsúdený osvedčil v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia, je nevyhnutné splnenie podmienok inštitútu zahladenia odsúdenia, aby sa na odsúdeného hľadelo ako keby nebol odsúdený.

Na základe uvedených skutočností sťažnostný súd vyhodnotil napadnuté uznesenie ako zákonné a vecne správne a preto sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.